

HLASY ČTENÁŘŮ: Ať už se politici přestanou hádat a myslí na lidi

VODU KÁŽE, ALE VÍNO PIJE?

Kontrastně vyznívá tolerance vůči panu Pilipovi v případě nejasného financování ODS. Případná vina pana Klause v tomto případě je jistě srovnatelná s případnou vinou místopředsedy ODS a zároveň ministra financí. Ale zatímco podbízivě a svatouškovsky mluvící pan Pilip je tolerován a prosazen až na post ministra, na pana Klause je pořádán hon zfanatizovaných lovců včetně pana Havla. Prezidenta, jenž je pln kontrastů. Při jeho projevu jsem jel z Liberce do Brna. Zatímco jsem v nadsázce zvažoval, zda neodbočit na nejbližší hraniční přechod a zhnuseně neujet z této spalené země prodehnuté hlbou náladou, potkával jsem moderní auta, viděl opravená náměstí plná nových firemních štítů a všude množství lidí vlekoucích plně tašky. A tak jsem si připadal trochu schizofrenně, zda nejsem zpět v totáči a nezlá se mi krásný sen. A obvinít nejbohatší podnikatele z nečestného získávání peněz, a přitom s nimi vesele obchodovat za účasti totalitního člena ÚV KSČ, není to nejen politickým poodečíváním občana, ale kázáním vody a pitím vína?

Vlastimil Chládek, Brno

KONEC PRAVICE V ČECHÁCH?

Pravicový volič nemá moc výběru v příštích volbách. Volit rádoby pravicovou stranu bývalé Národní fronty - ČSL, na to musí mít silný žaludek, zvláště pro jejího "neomylného" a "čestného předsedu". Od pana Klause a jeho ODS se bohužel mnoho lidí odvrátilo, pana Sládka nám bohudík zavřeli. Proto mnoho lidí uvítalo vznik nové politické strany - Unie svobody. Ovšem pro duševně zdravého voliče je nenyslitelné, aby tuto stranu spoluzakládali bývalí prominenti jako pánové Stráský a Vodička. Jeden se neovšvědčil jako ministr zdravotnictví, druhý proslul svými výroky při nástupu na post ministra vnitra. A teď, babo, raď. Nejt k vol-

ZA KLAUSEM STOJÍ SNOBI

Mohu-li soudit ze svého okolí, tak ti, co Václava Klause bezvýhradně podporují, se skládají zjednodušeně řečeno z několika skupin: 1) ze snobů, kteří šli do ODS kvůli osobní důležitosti a hlubší zájem jim chybí, vlastní názor jim chybí; 2) ze slabochů, kteří touží po nalajnované cestě; 3) z ješitů, kteří nesnesou pomyslení, že se mylí; 4) z lidí svým založením věrných a vděčných Václavu Klausovi za všech okolností. Proč Jan Ruml odmítl funkci ve vedení ODS, sám mnohokrát vysvětlil. Proč potom přesto kandidoval na předsedu, je jasné i mně, důchodkyni z malého města. Aby byl profikandidát Václava Klause a bylo koho volit. Děkuji všem z názorové platformy, že se takto chovají. Dávají najevo, že chápu činnost politické strany jako prostředek k řízení státu. Je mi jedno, vede-li ODS Petr nebo Pavel. Já žádám, aby byl plněn program, kvůli němuž jsem ODS volila.

Blanka Nazarová, Kosmonosy

ODS TOHO HODNĚ SLÍBILA, ALE MARASMUS NEODSTRANILA

ODS se v době svého vzniku deklarovala jako síla, která za předpokladu, že získá ve volbách dostatečný počet hlasů, vyvede naši republiku z politického, ekonomického a morálního marasmu. Co se však projevuje v současné době? Sama ODS se bahní v tomto marasmu po sedmi letech svého dominantního postavení ve vládě, parlamentu i ve veřejné správě. Věru nedobře to vysvětlí pro vedení této strany. Navíc, po vynucené demisi vlády premiéra Klause, jako by se ukázalo, že v této straně nejsou skuteční státníci, pouze politici-partajníci. Dobro lidí, národa a státu se stalo druhořadou záležitostí. Prioritou je boj o koryta ve straně i státě. Důkazy lze sledovat každodenně. Nyní vedení ODS bojkotuje vládu premiéra Tošovského, které by měla jako pravicová strana být vděčna aspoň za to, že je to

HAVEL VYZÝVÁ K AKTIVITĚ, PŘIČEMŽ HLASY LIDÍ POMÍJÍ

Bylo by bláhové upírat prezidentovi právo na adekvátní kritiku vládních činitelů (pomineme-li ovšem pro prezidenta nepřiměřeně expresivní výrazy, jimiž se snižuje na úroveň pánů Zemana, Sládka či Grebeníčka). Je však paradoxní jmenovat do nové sestavované vlády dva ze tří hlavních protagonistů vlády prezidentem kritizované. Nebezpečí Havlova postupu při sestavování vlády spočívá v tom, že tím může nás voliče utvrzovat v přesvědčení o zbytečnosti aktu voleb, když nakonec o všem může rozhodnout "správně" osvěcený prezident nebo jindy někdo jinak totalitně orientovaný. Zahrávání si s klíčovými kategoriemi demokracie neospravedlňuje žádné osobní, byť zdánlivě bohu libé pohnutky. Je s podivem, jak můžeme opět sledovat totéž podlehnutí pocitům nepostradatelnosti a neomylnosti, a to vše podpořeno vědomím vlastní moci. Jak je možné, že lidé, kteří na vlastní kůži zakusili pocity manipulací (vzpomínáme před Václavem Havlem na pana Husáka), se stávají sami subjekty manipulujícím, a to bez výčitek svědomí, či dokonce s pocity uspokojení? Nemusí se nám zamlouvat vystupování pánů Klause, Zemana či Luxe, můžeme být znechuceni zvolením pánů Sládka či Grebeníčka, nic z toho však neomlouvá bohorovně jmenování sedmnácti, dejme tomu vynikajících individualit bez standardních "straničkových" jednání. Co když se příště prezident zmýlí? Lze při Havlem akcentovaném nadstraničském pohledu vůbec akceptovat volbu zástupců politických stran, jsou-li tyto strany dle jeho tvrzení zdrojem většiny toho negativního u nás? Nedomnívá se, když vyzývá k vysoké účasti při volbách, že to, co provádí, je výsměchem nám voličům a že mnohde může

JAK SE VYRÁBÍ POMLUVA

Od osudné televizní debaty uplynul již delší čas. Premiér Klaus v ní zareagoval na poznámku o "špinavých penězích" výrokiem: "Neznám špinavé peníze, znám jen kriminální činnost, a to je vše policie a soudu." Jeho výrok nebyl v rozporu s morálkou a v oně debatě to nikdo nezpochybnil. Teprve po několika dnech vystoupil v televizi předák sociálních demokratů Miloš Zeman a rozhořčeným hlasem oznámil: "Politik, který nezná špinavé peníze, je nemorální." Ačkoliv nejmenoval přímo Václava Klause, použil první část jeho věty. Ti, kdo sledovali televizní debatu, si to zkratkovitě propojili do závěru - Klaus je nemorální. Zeman pak už jen s dábelským úsměškem přihlížel, jak špinavou práci za něj dělají druzí. Krátce nato se v televizním šotu objevili Josef Lux a Petr Pithart a s pohoršením sdělili veřejnosti, že Klaus je nemorální, když nezná špinavé peníze. Lze těžko věřit, že oba pánové neznali celý premiérovův výrok. Pravděpodobnější je, že šlo o účelovou větu, která se snažila veřejnosti namluvit, že Václav Klaus souhlasí a podporuje, aby do ekonomiky plynuly peníze pocházející z kriminální činnosti. Dalšímu šíření a politickému zneužití této pomluvy se už nedalo zabránit. Josef Lux si ji později dále "upravil", aby se mu lépe hodila pro kritiku liberalismu a politického stylu vlády v televizních debatách: "Mám za to, že před časem se z liberalizace u nás učinila určitá modla... Jistě je to také absence pevných pravidel a možná tomu nepřispěly také věty o tom, že trh nezná špinavé peníze..." (13. dubna 1997). "Věty o tom, že trh nezná špinavé peníze, věty jiné, které bychom si mohli připomínat, prostě navodily určitou atmosféru a tu atmosféru je třeba změnit..." (4. května 1997). Co na tom, že větu "Trh nezná špinavé peníze" Václav Klaus nikdy neřekl? To jen pan Lux vypustil další va-

vždy těmi neúčinnějšími likvidačními praktikami.

Milan Krejčířík, Praha

KLAUS SE ZŘEJMĚ BOJÍ, ŽE NOVÝ KABINET BUDE LEPŠÍ

Máme "obávané" tušení, že pracovní tým pana Tošovského se může ukázat velmi dělnou, soudnou a moudrou vládou, osvobozenou od všech ideologických nesmyslů, zatěžujících naše hlavní strany, a že se nakonec může ukázat nejlepším vedením pro náš národ. A hle! Tyto obavy zřejmě rychle ovládly šéfy našich obou hlavních politických stran, kteří si nesmírně pospíšili se znevažujícími sděleními, aniž vládě vůbec umožnili se projevit. Pan Zeman, ve vzácné shodě s kývajícím panem Klausem, bok po boku oznamují národu, že pokud vláda nedá jasné záruky, že do června odstoupí, nebude ani tolerována, natož odsouhlasena. Přitom pan Klaus již dříve ironicky oznamuje, že nová vláda je "jakýsi kočkoves" a že vlastně neví, jak se k ní má chovat. Teď, právě nyní, se cítíme zhušeni. Jde těmto lidem opravdu o prospěch této země? Za pochybnostmi Klause a Zemana a předčasnými volbami cítíme strach, že by tato vláda mohla být dobrá a oni zbavení své perspektivy moci. Můžeme ujistit pana Klause, že je nám úplně lhostejné, zda vláda bude "jakýsi kočkoves", ale že nám vůbec není lhostejné a je velmi důležité, aby jí byl dán prostor a umožněno vládnout. Kdyby nyní byly volby, volili bychom pana Tošovského a jeho tým. Tito lidé se do toho dali bez zbytečného chvástání a různých nabubřelých hesel. Víme, že nám bude shovívavě namítáno, že naše ústava, postavená na politických stranách, to nedovoluje - a budou sneseny další "pádné" důvody. Je nám z toho smutno a těžko. To, co v poslední době předvedly obě hlavní politické strany, je nechlutné, a pokud budeme vývojem tlačeni volit některé z